

Թէ Յովնան (Յօնան, Յունան) Եպս. Եւ-
 դոկիացի (Թօխաթեցի) 1693էն մինչեւ 1702
 ինչ կեանք անցուցած է, ծանօթ չէ. սակայն
 Վննետիկի Մխիթարեանց ժամանակագրութե-
 նէն յայտնի կ'ըլլայ, որ երբ Մխիթար ԱբբաՏայր
 1701ին ի Կ.Պոլիս իր Միաբանութիւնն սկսաւ
 եւ իրեն ազգակիցներէն հալածուելով Յու-
 նաստան անցաւ, հարաւակողմն Մեթոն քաղա-
 քին մէջ հաստատուեցաւ եւ վանք շինեց, Վե-
 նետիկի հասարակապետութեան օգնութեամբն,
 որուն կը վերաբերէր Մեթոն, Յովնան Հոռոմէն
 գնաց ծպտեալ իր հայրենիքն ու Սեբաստիա
 1702ին, եւ ի դարձին՝ երբ Պոլիս լսեց Աբբա-
 Տօր Մեթոն հաստատուիլն, անոր քով գնաց,
 վանքին մէջ հիւր ընդունուեցաւ, միաբանական
 կեանք սկսաւ վարել՝ առանց միաբանի իրա-
 ւունք մ'ունենալու, այլ ԱբբաՏօր կարգադրու-
 թեամբ Միաբաններ ձեռնադրելու. առաջին ան-
 գամ 1704ին լատին եկեղեցւոյ մէջ քահանայ
 ձեռնադրած է միաբաններ: Սակայն միաբանից
 հետ աղքատութեամբ ապրիլն իրեն դժուարին
 գալուն՝ 1705ին դարձեալ արեւելք միսիոնի
 գնաց, եւ շրջեցաւ ընդ աշխարհ. այս միջոցէն
 միայն ճանօթ է որ 1706ին Սպանիայէն 58 դա-
 հեկան ողորմութիւն զրկած է չքաւոր Աբբա-
 Տօր: 1714ին տակաւին ԱբբաՏօրմէ հեռի էր,
 վասն զի նոյն տարին ԱբբաՏայրն իր ձեռնա-
 դրելի աշակերտները կորնթոսի մէջ լատին
 Եպիսկոպոսին քահանայ ձեռնադրել տուաւ:
 Յովնան 1718ին արդէն Հոռոմ կը գտնուէր